

Ο Άγιος Νικόλαος χαστουκίζει τον αιρετικό Άρειο στη σύνοδο της Νίκαιας το 325

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Α' Οικουμενική Σύνοδος στην οποία καταδικάστηκε η διδασκαλία του Άρειου «Αρειανισμός», δεν έγινε για να συνετιστεί μόνο ο αιρεσιάρχης Άρειος, αλλά για να καταδικάσουν τις ΚΑΚΟΔΟΞΙΕΣ του. Γι' αυτό και [Άγιοι Πατέρες](#), πολέμησαν δυναμικά τον αιρεσιάρχη Άρειο. Διότι κατανοούσαν, ότι όποιος δεν είναι ενωμένος με την Εκκλησία,

είναι στην πλάνη, είναι στο σκοτάδι, είναι επικίνδυνος.

Βλέπων δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν σύγχυσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἔστειλε πανταχοῦ διαταγὰς, νὰ συναχθῶσιν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν μοναχῶν εἰς τὴν πόλιν Νίκαιαν, ἐν ἔτει 325 καὶ νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τοῦ Ἀρείου, διὰ νὰ ἰδοῦν τις εἶναι ὁ πταίστης καὶ βλάσφημος.

Συναχθέντες δέ, ἀρχιερεῖς διακόσιοι, τριάκοντα δύο, ἱερεῖς καὶ διάκονοι, καὶ μοναχοὶ ὀγδοήκοντα ἑξ, ἐν ὧν τριακόσιοι δεκαοκτὼ • ἑξαρχοὶ δὲ καὶ πρῶτοι τῆς συνόδου ἦσαν οἱ ἑξῆς • Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης, Μητροφάνης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ ἅγιος Παφνούτιος ὁ ὁμολογητής, ὁ ἅγιος Σπυρίδων ἀρχιερεὺς Τριφυθοῦντος • μετ' αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Νικόλαος. Καθήσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον, ἐκάθισαν ἑξ ἐκάστου μέρους ἀπὸ ἐκατὸν πεντήκοντα ἑννέα πατέρες, συζητοῦντες αὐτοὶ καὶ ὁ Ἄρειος μὲ πολλὴν ἀγωνίαν. Βλεπῶν δὲ ὁ ἅγιος Νικόλαος ὅτι ὁ Ἄρειος ἐπρόκειτο νὰ ἀποστομώσῃ ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς, θείῳ ζήλῳ κινούμενος, ἐσηκώθη καὶ ἔδωκεν ἐν ῥάπισμα, ὅπου ἐσείσθησαν τὰ μέλη του. Παραπονεθεὶς δὲ ὁ Ἄρειος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα, «Βασιλεῦ δικαιοῦτατε, εἶναι δίκαιον ἔμπροσθεν τῆς βασιλείας σου νὰ κτυπᾷ τις τὸν ἄλλον; ἐὰν μὲν ἔχῃ λόγον ἃς ὁμιλῇ ὥς καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες ἐὰν δὲ εἶναι ἀμαθής, ἃς σιωπᾷ ὥς καὶ οἱ ὅμοιοί του διατὶ νὰ μὲ ῥαπίσῃ ἔμπροσθεν τῆς βασιλείας σου;» Ἀκούσας ὁ βασιλεὺς πολὺ τοῦ ἐκακοφάνη καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς «ἅγιοι ἀρχιερεῖς, νόμος εἶναι ὅτι ὅστις σηκῶσιν χερί ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως διὰ νὰ κτυπήσῃ τινὰ νὰ τοῦ κόπτεται, ἀφίνω τοῦτο ὅπως τὸ κρίνῃ ἡ ἀγιότης σας.»

Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπον. «Μεγαλειότατε, ὅτι μὲν κακῶς ἔπραξεν ὁ ἀρχιερεὺς τὸ ὁμολογοῦμεν ὅλοι μας πλὴν παρακαλοῦμεν σέ, τώρα μὲν ἃς τὸν καθήρωμεν καὶ ἃς τὸν φυλακίσωμεν, καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνόδου, τότε θέλομεν τὸν καταδικάσει.» Καθήραντες δὲ αὐτὸν καὶ φυλακίσαντες, ἐφάνη τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Θεοτόκος ἐν τῇ φυλακῇ καὶ λέγουν «Νικόλαε, διατὶ εἶσαι φυλακισμένος ;» Καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίθη, «διὰ τὴν ἰδικήν σας ἀγάπην». λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Χριστός, «λαβὲ αὐτό» καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἡ δὲ Θεοτόκος τοῦ ἔδωκε τὸ ἀρχιερατικὸν ὠμοφόριον.

Τὴν ἐπαύριόν τινες γνωστοὶ τοῦ τοῦ ἔφερον ἄρτον, καὶ βλέπουσιν ὅτι ἦτο λυτὸς ἐκ τῶν δεσμῶν• καὶ εἰς μὲν τὸν ὦμον τοῦ ἐφόρει τὸ ὠμοφόριον, εἰς δὲ τὰς χεῖρας ἐκράτει ἀναγινώσκων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον• καὶ ἐρωτήσαντες ποῦ τὰ εὔρε, τοὺς εἶπε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Μαθὼν τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐξέβαλεν ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτὸν καὶ ἐζήτει συγχώρησιν, ὡς καὶ ὅλοι οἱ λοιποί. Διαλυθείσης δὲ τῆς συνόδου, ἐπέστρεψαν ἅπαντες οἱ ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ.